

Arrest

nr. 130 285 van 29 september 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie van 23 mei 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 5 juni 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 januari 2014 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald als partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap.

Op 23 mei 2014 nam verweerder de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.01.2014 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- verklaringen op eer door derden m.b.t. de aangehaalde relatie en de samenwoning van betrokkenen. Echter, gezien verklaringen op eer niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden, kunnen deze niet in overweging genomen worden als afdoende bewijs van de aangehaalde duurzame en stabiele relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon.

- niet-digitaal gedateerde foto's: deze foto's zijn weliswaar datum voorzien die er zelf bijgezet is, welke echter niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden. Bijgevolg kan er niet met zekerheid nagegaan worden wanneer deze foto's genomen werden, en kunnen deze niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

- Verklaring en een brief van KLM met de melding dat de gevraagde tickets niet meer kunnen opgevraagd worden aangezien ze ouder zijn dan 2 jaar. Er wordt enkel de naam van de referentiepersoon genoemd, men kan dus niet bewijzen dat deze gegevens over betrokkenen en hun aangehaalde relatie gaat. Factuur 'Wong Song': er worden op dit document geen namen vermeldt waardoor we niet kunnen nagaan of deze factuur werkelijk van betrokkenen is.

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkenen op het moment van de aanvraag minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene en het AI dient te worden ingetrokken. Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af. Deze beslissing belet de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een eerste en enige middel de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht.

Hij licht zijn enig middel toe als volgt:

"Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke zowel formele als materiële motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent (stuk 1):

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.01.2014 werd

ingediend door MEGT om de volgende reden geweigerd: De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben. Betrokkene legt volgende bewijzen voor: - Verklaringen op eer door derden m.b.t. de aangehaalde relatie en de samenwoning van betrokkenen. Echter, gezien deze verklaringen op eer niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden, kunnen deze niet in overweging genomen worden als afdoende bewijs van de aangehaalde duurzame en stabiele relatie tussen betrokkene en de referentiepersoon. - Niet-digitaal gedateerde foto's: deze foto's zijn weliswaar datum voorzien die er zelf bijgezet is, welke echter niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden. Bijgevolg kan er niet met zekerheid nagegaan worden wanneer deze foto's genomen werden, en kunnen deze niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. - Verklaring en een brief van KLM met de melding dat de gevraagde tickets niet meer kunnen opgevraagd worden aangezien ze ouder zijn dan 2 jaar. Er wordt enkel de naam van de referentiepersoon genoemd, men kan dus niet bewijzen dat deze gegevens over betrokkenen en hun aangehaalde relatie gaat. - Factuur 'Wong Song': er worden op dit document geen namen vermeldt waardoor we niet kunnen nagaan of deze factuur werkelijk van betrokkenen is. Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkenen op het moment van de aanvraag minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene en het AI dient te worden ingetrokken. Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling geen aanspraak kan maken op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af. Deze beslissing belet de dienst vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."

Dat evenwel uit de bijgebrachte stukken duidelijk blijkt dat verzoeker thans reeds meer dan twee jaar een relatie onderhoudt met Mevrouw KS;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid de voorgelegde stukken totaal verkeerdelijk interpreteert en derhalve foutieve conclusies heeft getrokken;

Dat verzoeker immers navolgende feitelijke gegevens, gestaafd door stukken voorlegde:

- Getuigenverklaringen; - Foto's; - Brief KLM; - Factuur Wong Song;

Dat uit betreffende bewijsstukken onomstotelijk blijkt dat verzoeker en Mevrouw KS een langdurige relatie met elkaar onderhouden waarin zij elkaar minstens drie maal hebben ontmoet en dit voor een periode van ten minste 45 dagen en reeds enige tijd op hetzelfde adres woonachtig zijn;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij het nemen van haar beslissing dan ook alle voorgelegde documenten in combinatie met elkaar dient te beoordelen;

Dat immers uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker Mevrouw KS meer dan 3 maal heeft ontmoet over een periode van 45 dagen en reeds minstens twee jaar een relatie onderhouden;

Dat de foto's immers werden getrokken in verschillende seizoenen en jaartallen, hetgeen wordt bevestigd door de achtergronden van de foto's en verzoeker en Mevrouw KS in innige poses staan afgebeeld;

Dat bovendien ook de vermelde data op de foto's verspreid zijn over een periode van 2 jaar;

Dat ook de getuigenverklaringen bevestigen dat verzoeker en Mevrouw KS reeds meer dan 2 jaar een liefdesrelatie onderhouden;

Dat de neergelegde stukken derhalve aantonen dat zij reeds langdurig een relatie hebben;

Dat verzoeker uiteraard niet van iedere dag van zijn verblijf bij Mevrouw KS een document of bewijsstuk kan voorleggen, wat evenmin, gelet op onredelijkheid, van verzoeker kan verwacht worden;

Dat verzoeker zich bovendien de terechte vraag stelt welke bewijsstukken er volgens de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie dan wel dienen te worden voorgelegd, indien zelfs de voorgelegde stukken niet worden aanvaard;

Hoe kan men dan immers verder nog bewijzen dat men elkaar heeft ontmoet en er een relatie bestaat, indien de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid in dergelijke mate onredelijk optreedt?

Hoe is het alsdan nog mogelijk om aan te tonen dat U een relatie heeft?

Dat het criterium "dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen", door de redenering van de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook totaal ondermijnd en uitgehold wordt;

*Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid dan ook een foutieve beoordeling van de voorgelegde stukken maakt en meer nog deze zelfs totaal negeert;
Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;
Dat de bestreden beslissingen dan ook niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed en niet in alle redelijkheid werd genomen;"*

De in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, artikel 52, § 4, 5e van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort het vreemdelingenbesluit) en het feit dat de referentiepersoon niet afdoende bewijst dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat ze een gemeenschappelijk kind hebben. Dit omdat enkel verklaringen op eer, niet-digitaal gedateerde foto's, een verklaring en een brief van KLM waarin enkel de naam van een referentiepersoon en een naamloze factuur 'Wong Song', werden voorgelegd. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, noch van artikel 62 van de vreemdelingenwet is aannemelijk.

Verzoeker voert eveneens de materiële motiveringsplicht aan.

De naleving van de materiële motiveringsplicht moet worden beoordeeld in het licht van de toepasselijke wetsbepaling.

In casu is de toepasselijke wetsbepaling artikel 40bis, § 2 van de vreemdelingenwet, waarvan verzoeker eveneens de schending aanvoert.

Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 2: Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;*
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of*

elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen;

3° [...]

4° [...]

§3 [...]

§4 [...]"

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker betwist dat hij niet afdoende heeft bewezen dat hij thans meer dan twee jaar een relatie onderhoudt met mevrouw K.S. Hij meent dat de voorgelegde stukken verkeerd werden geïnterpreteerd en aanleiding gaven tot een foutieve en onredelijke conclusie, daar hij aanstipt dat uit zijn voorgelegde stukken wel degelijk blijkt dat hij mevrouw K.S. wel meer dan drie keer heeft ontmoet over een periode van 15 dagen en dat sedert ten minste twee jaar hij met haar een relatie onderhoudt. Verzoeker stipt aan dat de vermelde data op de foto's immers zijn verspreid over een periode van twee jaar, dat de foto's werden getrokken in verschillende seizoenen en jaartallen en dat de getuigenverklaringen de duur bevestigen van meer dan twee jaar van de relatie tussen verzoeker en mevrouw K.S. Hij oordeelt dat het niet aanvaarden van de voorgelegde stukken onredelijk is en men zich dan de vraag moet stellen hoe het dan wel nog mogelijk is een duurzame en stabiele partnerrelatie aan te tonen. Hij meent zelfs dat verweerder de voorgelegde stukken totaal heeft genegeerd.

De Raad kan verzoeker geenszins volgen waar hij zo ver gaat te stellen dat verweerder de voorgelegde stukken totaal zou genegeerd hebben. Hij geeft immers geen enkel voorbeeld van een stuk waaromtrent verweerder niet zou gemotiveerd hebben waarom het niet als bewijs van de duurzame en stabiele relatie in overweging kan genomen worden.

Verzoeker betwist niet dat hij op het ogenblik van de aanvraag nog geen volledig jaar ononderbroken samenwoonde, zodat aan de voorwaarden voor de eerste bij wet voorziene mogelijkheid om het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen, niet voldaan was op het ogenblik van de bestreden beslissing.

Aangaande de bij wet voorziene tweede mogelijkheid om het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen, betwist verzoeker evenmin dat de data die op de voorgelegde foto's voorzien zijn, niet digitaal zijn en er zelf bijgezet zijn. Hij meent echter dat uit de foto's verschillende seizoenen en jaartallen kunnen afgeleid worden. De Raad ziet echter niet in hoe op basis van eventueel verschillende seizoenen en jaartallen kunnen worden afgeleid. Deze gegevens zijn veel te vaag om op precieze wijze met zekerheid een tijdsperiode van twee jaar aan te duiden. Eveneens is het niet kennelijk onredelijk van verweerder om getuigenverklaringen die bevestigen dat de liefdesrelatie reeds twee jaar duurt, niet in overweging te nemen omwille van de onmogelijkheid die op hun feitelijke en waarachtigheid te toetsen. Bijgevolg is het cruciaal element van de bij wet voorziene tweede mogelijkheid, met name dat het koppel elkaar tenminste twee jaar kent, onafdoende aangetoond. Evenmin is er *in casu* sprake van een gemeenschappelijk kind, derde mogelijkheid waarin artikel 40bis van de vreemdelingenwet voorziet. De Raad kan bijgevolg noch een conclusie gebaseerd op een foutieve feitenvaststelling, noch een onredelijke conclusie vaststellen.

Noch een schending van de materiële motiveringsplicht, noch van artikel 40bis van de vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU